

39 yıl sonra Maraş hala kanamaya devam ediyor!

İrfan Dayıoğlu tarafından yazıldı
Çarşamba, 13 Aralık 2017 18:47 -

Osmanlı döneminde olduğu gibi, 95 yıllık Cumhuriyet tarihi boyunca da toplumun öteki kabul edilen kesimlerine karşı çeşitli katliamlar gerçekleştirilmiş, bu katliamlarda onlarca, yüzlerce, binlerce insan yaşamını yitirmiştir. Türkmen ve Kürt Kızılbaşları da bu süreçte soykırıma kadar uzanan katliamlara maruz kalmışlardır. Bu toplu katliamlarda genellikle ırkçı ve dinci propaganda ile zehirlenmiş yöre halkı kışkırtılarak Alevilere katliamlar uygulanmış, geride kalanlar ise göçe zorlanmıştır.

Bu katliamlar zincirinin bir halkası olarak Maraş katliamı; 12 Eylül öncesi birçok şehirde sahneye konulan Alevi katliamlarının sonuncusu ve Dersim Soykırımından sonraki katliamların en kanlısı idi. Katliamcıların amacı, her ne kadar 12 Eylül askeri darbesine zemin hazırlamak olarak tanımlansa da, asıl amaç daha büyüktü. Asıl amaç farklı halklar ve inançlar bahçesi olan Maraş'ta Alevi, solcu, demokrat insanları kıyıma uğratmak ve sağ kalanları da baskı, sindirme, korku psikolojisi ile göçe zorlamaktı.

Böyle büyük ölçekli bir senaryonun devletin derin güçlerinden icazet alınmadan yapılması mümkün değildi. Sonunda katliamcılar hedeflerine ulaştılar, Maraş'ta yaşayan Aleviler büyük kentlere ve 12 Eylül sonrası da yurt dışına göç ettiler, Maraş gericiler için dikensiz gül bahçesine çevrildi. Bu katliamın baş aktörleri elbette adına derin devlet denilen ve uluslararası derin güçlerin uzantılarıydı. Zaten katliamda baş aktörün "DERİN DEVLET" olduğu yıllar sonra Başbakanın çekmecesinden çıkan "bilgi notu"nda ortaya çıkmadı mı?

Maraş katliamından sonra bölgenin demografik yapısı değişti. Bölgenin tüm Alevileri şehri terk ettiler. Şehir gericilerin kalesine dönüştü. Yapılan araştırmalara göre bugüne kadar Maraş ve çevre kaza ve köylerinde yaşayan 150 bin Alevi yaşadıkları topraklarını terk etti. Amaca ulaşılmıştı. Bugün katliamı yerinde protesto etmek isteyen Kürtler, Aleviler, devrimci-demokratik kurum temsilcileri, sivil toplum örgütleri temsilcileri Maraş'a sokulmuyor. Ama Maraş sokaklarına bazı faşist çevrelerce bildiriler, afişler asılarak. Kürt –Kızılbaş katliamını « kutlayacaklarını » açıklarken hükümet ve temsilcileri kıllarını kıpırdatmıyor. Bizim için kara gün olan günler onlar için kutlama günü oluyorsa nasıl birlikte, kardeşçe yaşanabilir ki?

Maraş katliamdan önce ülkenin dört bir yanında yükselen bir devrimci halk muhalefeti bulunuyordu. Kasım ayı sonunda bölgede ve özellikle de Pazarcık'ta önemli bir kitle desteği

39 yıl sonra Maraş hala kanamaya devam ediyor!

İrfan Dayıoğlu tarafından yazıldı
Çarşamba, 13 Aralık 2017 18:47 -

bulunan PKK'nin kuruluşu ilan edilmişti. İktidarda Ecevit vardı ve başını ordunun çektiği derin güçler yavaş yavaş 12 Eylül darbesine zemin hazırlamakla meşguldüler. Keza yıllar sonra Kürt gerillası Sivas'ın kapılarına dayanınca bu sefer de aynı katliam senaryosu Sivas'ta sahneye konulacaktı.

Sivas'ta 33 ilerici sanatçı ve aydınının yakıldığı katliam için *“Biz Sivas'taki şeriatçı örgütlenmenin gücünü ve herhangi bir kalkışmada ne kadar sürede kontrol altına alınabileceğini görmek istedik. Ama ipin ucu kaçtı, saldırınlara hâkim olmadık.”*

diyen “DERİN DEVLET” anlayışı tarih boyunca gerici, şeriatçı, faşist güçlerle kol kola idi. Derin devlet Maraş öncesi Muğla'da, Kırıkhan'da, Elbistan'da, Malatya'da idi. Madımak Katliamı'ndan, Gazi Katliamından 15 yıl önce Sivas'ta ve Çorum'da idi.

Yaşanan bu olaylar katliamcı anlayışın var olma sebebini, yaşamsal dayanakları ve hizmet amacı karakteristiğini ayan beyan ortaya koymaktadır.

Pir Sultan Abdal'dan, Deniz Gezmiş'e, 12 yaşında semah dönmek için gittiği Sivas'ta yakılan Koray Kaya'dan, 12 Yaşında 13 kurşunla Kürdistan'da öldürülen Uğur Kaymaz'a, 19 Aralıkta Cezaevlerinde katledilen devrimcilere, oradan hunharca katledilen Roboski'deki Kürt köylülerine kadar yaşanan tüm cinayet ve katliamların sorumlusu aynı organize güçlerdir. Bu organize güçleri örten perde, gelip geçen çeşitli hükümetler ve şu anda iktidarda bulunan AKP Hükümeti tarafından özenle korunmuştur, açılmamıştır. Çeşitli kereler iktidarlarca dile getirilen hesap sorulacak riyakâr söylemlerine karşın bilinmelidir ki, TC devletinin onayı ile sahneye konulan bu katliamların üstüne örtülen utanç perdesi; çoğulcu, demokratik bir iktidar olmadan da açılmayacaktır.

Bugün aynı zihniyet Malatya'da evleri işaretlemekte, Adana'da Alevi mezarlarını tahrip etmektedir. Bu da gösteriyor ki, Alevilere yönelik katliamlar sadece toplumsal çalkantılarla açıklanamaz. Alevilere yönelik saldırılar sistemattiktir. Amaç katlederek veya korkutarak Alevileri üzerinde yaşadıkları topraklardan sürmek, Alevileri ve Aleviliği top yekûn olarak imha etmektir.

TC tarihine baktığımızda ne zaman Alevi evlerinin kapıları işaretlenmişse ardından bir Alevi katliamı sahneye konmuştur. Maraş'ta, Malatya'da, Çorum'da, Sivas'ta olaylar hep bu senaryo ile sahneye konmuştur.

39 yıl sonra Maraş hala kanamaya devam ediyor!

İrfan Dayıoğlu tarafından yazıldı
Çarşamba, 13 Aralık 2017 18:47 -

Artık bu duruma seyirci kalamayız. Bir kez daha katliamlardan sonra Alevilerin ağıt yakmasını beklememeliyiz. Eğer hala içimizde bir nebze devrim ve sosyalizm ateşini kalmışsa, bir nebze demokratsak, birazcık hak ve adalet duygusu taşıyorsak, geçmişte yaşanan katliamların unutturulmasına müsaade etmemeli, yeni katliamların sahneye konmasını önlemeye çalışmalıyız. Katliamların yenilenmesini önleyerek, farklılıkların zenginlik olduğunu bilince çıkararak ve hepsinden önemlisi vicdanlarımızla, geçmişimizle, ayıplarımızla, suçlarımızla yüzleşerek, toplumsal örgütlülüğümüzü sağlamlaştırarak, yarınlarımızı aydınlatacak ışığı çoğaltmalıyız.

Bu nedenle Maraş'da insanlık dışı kıyımın vicdanlarımızda yarattığı utancı hep birlikte temizlemek gerektiğine inanıyoruz. Madımak'ın toplumsal belleğimizde açtığı yarayı da demokrasiye, insan hak ve özgürlüklerine, eşitliğe, çok kültürlülüğe inanan, ülkemizde yaşayan tüm halkların ayrı kimliklerinden dolayı var olan haklarını ikircimsiz savunan kesimlerle birlik içinde sarabileceğimizi biliyoruz. Katliamlarla yüzleşmenin ve gerçek failerin bulunmasının gerekliliğine inanıyor, Maraş'ın unutulması halinde farklı kimlik ve inançtaki her insanın can ve mal güvenliğine yönelik tehditlerin artarak devam edeceğini görüyoruz.

İşte çeşitli etnisitelere mensup biz Alevilerin Kürt halkının meşru örgütlenmesine yönelik geliştirilen yok etme amaçlı operasyonlara karşı olmamız bundan dolayı gerekiyor. Bugün AKP'nin koruyucu kanatları altında Suriye ve Irak'ta mazlumlara karşı, çağın en vahşi katliamlarını gerçekleştiren IŞİD katillerine karşı çıkmak, Kobane başta tüm Suriye'de çıplak bedenleriyle bu Yezit soylu zalimlere karşı direnen Kürt kızları ve oğulları ile aktif dayanışma içinde olmak demektir.

Bugün bölgemizin tüm ilerici dinamikleri ayrı durma lüksüne sahip değildir. Çağın en barbar katliamlarının yaşandığı bir coğrafyada güçlerimizi birleştirmeden; bu çağdışı insanlık dışı barbarlığa dur demek olanaklı değildir.

Kendisine devrimci diyen, sosyalist diyen tüm güçler sıranın yarın kendilerine de geleceğinin bilinciyle bugünden bölgeyi kan gölüne çeviren, tek millet, tek din, tek dil diyenleri durdurmak için ortak örgütlenmeler yaratabilmeli. Bölgenin zalimler cephesine karşı insanlığın kurtuluşu için savaşımlarla omuz omuza mücadele etmelidir.

Düne kadar sahte çözüm gündemleri yaratarak toplumdaki destek alan AKP, bugün ırkçılığı, milliyetçiliği, tekçiliği açıktan savunarak tüm ilerici güçlere zulüm uyguluyor. O yüzden birakalım Maraş katliamcılarında hesap sormayı, katliamı anmaya çalışan ilerici güçlerin eylemlerini

39 yıl sonra Maraş hala kanamaya devam ediyor!

İrfan Dayıoğlu tarafından yazıldı
Çarşamba, 13 Aralık 2017 18:47 -

yasaklayarak tarafını açıkça beyan etmektedir. Maraş'ta katliamları yapanların ödüllendirildiğini, bu katliamı durdurmak için bedenlerini siper edenlerin ise zindanlara atılarak cezalandırıldığını yaşıyarak gördük.

Oysa Türkiye eğer çağdaş bir demokrasiye kavuşmak istiyorsa, geçmişindeki bu utancı temizlemek suretiyle geleceğini de aydınlatmak zorundadır. Bizce bunun çözümü katliamın gizli arşiv belgelerinin açıklanması, karanlıkta kalmış gerçek faillerinin bulunması ve Alevilerden özür dilenmesidir. Yeni katliamlar yaşamamak için Maraş'ın unutturulması yönündeki girişim ve çabalara set çekmek, toplumun ve devletin yüzleşmesini sağlamak bu açıdan önem taşımaktadır.

Ortak ülkemizin devrimci, ilerici güçleri, emekten ve emekçiden yana güçleri, tüm ötekileştirilen toplum kesimlerinin insan olmaktan doğan haklarını savunan sosyalistleri, kararlı bir şekilde; bir arada yaşama kültürünü tahrip eden karanlıkta kalmış bütün katliamların aydınlığa kavuşturulması için mücadele etmeli ve laikliği, bireyin ve emeğin özgürleştirilmesini, devletin demokratikleştirilmesini savunan güçlerle omuz omuza olmayı ana ilkelerinden biri edinmelidir. Bu uğurda verilecek mücadelenin farklı kültürlerin ve inançların bir arada yaşayabileceği bir Türkiye özleminin gerçekleşmesine katkı sunacağına, Maraş katliamını unutturmak isteyen çevrelere etkili bir cevap olacağına inanıyorum.

21. Yüzyıl insan hakları, özgürlükler ve bilim çağı olmalıdır. İnsan hakları, özgürlük ve bilim gibi kutsal değerlere ve katliamlarda yitirdiğimiz canlarımıza saygının bir gereği olarak diyorum ki; devletin derin çekmecelerinde bulunan gizli arşivler açılmalı, katliamların yaşayan tanıkları dinlenmelidir. Arşivlerin, yaşayan tanıkların, kitap, belge ve o dönemdeki mahkeme tutanaklarının ışığında katliamda suçlu, hatası ve ihmali bulunan birey ve kurum her kim varsa evrensel hukuk verileri çerçevesinde yargılanmalı, gerekli cezalar verilmelidir.

Anlamalı anma, kayıplarımızın katillerinden hesap sorulmasıyla mümkün olabilir. Katliamların önlenmesi de ancak kararlı bir direnişle mümkündür. Maraş gerçeğin de ortaya çıkan derslerden biri de örgütlü olunan mahallelerde kayıpların asgari düzeyde kalabildiğidir. İşte Yörükselim Mahallesi, işte Karamaraş mahallesi gerçeği bunu göstermiştir. Faşist katillerin en çok katliam yapmak istediği bu iki mahallede kahramanca direnişler sonucunda faşistler mahallelere sokulmamış ve onlara önemli kayıplar da verdirilmiştir.

Üzerinden 39 yıl geçen 17-24 Aralık 1978 günleri tarihimizin en karanlık günlerindedir. Bizlere bu günü yaşatanların yakalarına yapışmalı ve onlara bu ayıplarını unutturmamalıyız. 39 yıl

39 yıl sonra Maraş hala kanamaya devam ediyor!

İrfan Dayıoğlu tarafından yazıldı
Çarşamba, 13 Aralık 2017 18:47 -

geçse bile bu işin faillerini bulup gereken şekilde cezalandırılmasını sağlamalıyız.

Türkiye'de hak arama tarihi uzun, zorlu bir süreç ve bazen tahammül sınırlarını zorluyor. Ancak bu zorlukların bizleri yıldırması gerekiyor, gerekiyorsa bayrağı evlatlarımıza devredeceğiz, ama asla boyun eğmeyeceğiz. Bu yoldaşlara, halka, verdiğimiz emeklere, ödediğimiz bunca bedele bağlılığımızın bir gereğidir de aynı zamanda.